

interviu _____

în acest număr _____

Răzvan THEODORESCU

Membri al Consiliului de Administrație al Institutului European din România

În calitate de fost ministru al Culturii ați început sau ați continuat o serie de proiecte culturale. Privind în urmă, de care proiecte ați rămas cel mai mult atașat? Totodată, urmărind evoluția politicilor culturale ale Ministerului Culturii în ultimii ani, care dintre ele considerați că au avut cel mai mare impact asupra vieții culturale românești?

Dintre toate proiectele concepute în vremea mandatului meu, cel mai important a fost „Sibiu - Capitală Culturală Europeană 2007”. Inițiativa a aparținut kolei mele luxemburgheze și mie, am susținut-o la Consiliul de Miniștri de la Bruxelles și am obținut nominalizarea Sibiului în mai 2004. Succesorii mei la conducerea ministerului au continuat-o și au realizat-o. Socotesc că în ciuda orientărilor politice diferite în perioada 2004 - 2007, s-a realizat aici o continuitate de bun augur.

Cum ați caracteriza spațiul cultural românesc la mai bine de douăzeci de ani de la revoluția din decembrie 1989?

Spațiul cultural românesc a evoluat sub posibilitățile sale după 1990. Așa cum era de așteptat Statul a pierdut inițiativa, iar zona privată este încă mult prea slabă pentru un mecenat de calitate. Politizarea excesivă a Ministerului Culturii și a Institutului Cultural Român a prejudiciat în bună măsură dezvoltarea armonioasă a acestui spațiu ... **pag 2**

- 2 *Seria de conferințe România-Franța: împreună în Europa Consolidarea pieței interne și regândirea competitivității economice a Uniunii Europene*
- 4 *RJEA – Ediția de primăvară 2011*
- 5 *Cursuri de formare la IER*
- 6 *IER lansează un nou proiect Ghidul politicilor Uniunii Europene*
- 7 *Studii istorice cu privire la construcția europeană: perspective asupra României interbelice*
- 8 *Impactul Tratatului de la Lisabona asupra politicii externe a UE – un nou raport CEPS*
- 10 *Strategia Dunării: un simbol al Europei Centrale*
- 11 *Concluziile Consiliului European din 4 februarie 2011*
- 11 *Europe's World*

publicație _____

RJEA – Ediția de primăvară 2011

Citind primul număr din 2011 al RJEA puteți afla dacă guvernarea economică a UE este la un punct de cotitură sau dacă modul în care sistemele de garantare a depozitelor se alătură plaselor de siguranță financiară. Mai mult decât atât, procesul de integrare economică este abordat dintr-o perspectivă holistică, în timp ce dimensiunea socială privind răspândirea internetului în România este analizată ținând cont de legătura dintre utilizatorii de internet și frecvențe. Unul dintre articole se referă la fenomenul de e-incluziune și la implicațiile sale pentru România. Alte subiecte abordate de către cercetători sunt Procesul de la Bologna sau înființarea Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavia. În ediția de față puteți citi, de asemenea, recenzia unei cărți despre conflictele etnice internaționale, din perspectivă antropologică ... **pag 4**

... Din perspectiva istoricului, preocupat de zona balcanică și de tradiția bizantină, cum vedeți viitorul cultural al României în cadrul Uniunii Europene? Pot tradițiile balcanice și cele bizantine să joace în continuare un rol important în definirea spirituală a României pe viitor?

România a avut un leadership incontestabil în zona Sud-Estului european, dar l-a pierdut în mare măsură. Singurul punct emergent este activitatea Asociației Internaționale de Studii Sud-Est Europene cu sediul la București, al cărei Secretar General sunt de 16 ani. Da, tradițiile bizantino-balcanice ne definesc în două direcții: alături de Grecia și Bulgaria reprezentăm o componentă ortodoxă a Uniunii Europene, aducând valori spirituale noi construcției continentale. Pe de altă parte, în cazul aderării viitoare a Turciei la Uniunea Europeană, România este țara comunitară care are cele mai bune relații cu Turcia.

Istoriografia referitoare la istoria construcției europene este un domeniu în continuă evoluție la nivel european. Cum apreciați starea acestui domeniu în România ținând seama de implicarea activă a elitelor românești interbelice în problematica europeană? Considerați că acest domeniu este suficient de prezent în mediul cultural românesc?

Răzvan Theodorescu este istoric al culturii și istoric de artă, profesor universitar, membru titular al Academiei Române, om politic și senator în legislaturile 2000 – 2008.

La data de 9 februarie 1990, Răzvan Theodorescu a fost numit în funcția de președinte al Radioteleviziunii Române, funcție ocupată până în 1992.

A deținut funcția de ministru al Culturii în Guvernul Adrian Năstase (2000 – 2004).

La 14 decembrie 2004 a fost numit în funcția de membru în Colegiul Național al Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989.

În 2008 a fost desemnat ambasador al Alianței Civilizațiilor pentru România.

A publicat peste 25 lucrări de istorie, artă românească și europeană și 600 de articole în reviste din țară și străinătate.

Istoria construcției europene este ignorată de elitele românești actuale, care se deosebesc fundamental de elitele interbelice. Dialectica formării Uniunii, pornită dintr-un „Club” nordic, evoluând spre centrul, răsăritul și sudul Europei, a creat cele două linii de forță, anume: „verticala euro-atlantică” și „orizontala euro-mediteraneană”; prima ținând de spațiul mai evoluat economic, catolic și protestant, cealaltă de o arie mai puțin dezvoltată economic, catolică și ortodoxă (poate chiar, în viitor, islamică). Constat cu mâhnire că lumea politică și diplomatică românească este mai puțin familiarizată cu aceste concepte.

În calitate de membru al Consiliului de administrație al IER cum apreciați prezența și rolul institutului pe scena publică din România? Ce direcții ar trebui să abordeze institutul pentru a veni în întâmpinarea noilor tendințe la nivel european?

IER are o prezență distinctă și distinsă pe scena publică. După părerea mea, ar trebui să fie locul în care să se dezbata public chestiuni precum cele evocate de mine în răspunsul la întrebarea privind istoria construcției europene.

Interviu realizat de **Mihai Sebe**

Seria de conferințe România-Franța: Împreună în Europa

Consolidarea pieței interne și regândirea competitivității economice a Uniunii Europene

În data de 17 februarie 2011, IER și Ambasada Franței la București au organizat cel de-al 26-lea eveniment din cadrul proiectului **România-Franța: Împreună în Europa**, intitulat *După Lisabona: consolidarea pieței interne și regândirea competitivității economice a Uniunii Europene*.

Invitatul special al conferinței a fost economistul francez **Philippe Herzog**, consilier al comisarului european pentru piața internă și servicii, președinte fondator al *Confrontations Europe*¹, ONG creat în 1992, astăzi o largă rețea de cetățeni și actori politici și un important think-tank european. Philippe Herzog a vizat în discursul său Strategia Uniunii Europene pentru traversarea crizei economice, importanța consolidării Pactului de Competitivitate și a Actului privind Piața unică, întărirea relației dintre competitivitate și solidaritate.

¹ <http://www.confrontations.org/>

Strategia UE 2020² are un dublu rol, acela de a scoate statele membre din criză și de a asigura o creștere care să sporească, în consecință, competitivitatea Uniunii la nivel mondial, dar aplicarea sa este încă în faza incipientă. Mai mult, disparitățile survenite în urma crizei între unele state membre subminează șansa de reușită a strategiei. Prin urmare, noile soluții propuse — guvernanta economică și semestrul european — necesită o strânsă cooperare între politicile naționale și instituțiile europene. În ceea ce privește zona euro, soluția propusă a luat forma Pactului de Competitivitate, bazat pe coordonarea fiscalității și pe colaborare interguvernamentală. Philippe Herzog a menționat că aceste deziderate se lovesc de principiul subsidiarității³, de implicațiile și costurile sociale mari, de lipsa de inițiativă a liderilor politici. Pentru a depăși obstacolele, economistul francez a identificat următoarele direcții de acțiune: cooperarea în educație, cultură și cercetare, întărirea politicii de coeziune, înnoirea politicilor energetice și industriale și permanentizarea parteneriatelor public - privat.

Actul privind Piața unică⁴ este, actualmente, un proiect mai necesar dar în același timp mai nepopular ca niciodată. El prevede restructurarea și inovarea pieței interne menite să ofere un ritm de creștere constant și echilibrat între statele membre. Un rol important în reușita acestuia îl deține relația dintre competitivitate și solidaritate, două noțiuni care ar putea scoate Europa din criză, a afirmat Philippe Herzog.

Uniunea Europeană nu mai este, în 2011, principalul actor economic mondial⁵. Ritmul de creștere economică din ultimii ani a fost inferior celor al altor puteri economice precum India sau China. În pofida crizei economice și a neîncrederii suscitată de aceasta la nivelul cetățenilor, Uniunea Europeană trebuie să mizeze pe avantajul diplomatic pe care-l deține la nivel mondial și să-și întărească poziția strategică prin aplicarea următoarelor măsuri economice: creșterea atractivității pieței europene, liberalizarea schimburilor la nivel mondial, o viziune globală a domeniului economic și restructurarea finanțelor publice.

Măsurile sunt necesare, menționează Philippe Herzog, pentru a redefini competitivitatea Uniunii Europene în prima jumătate a secolului XXI. Nu în ultimul rând, valoarea fundamentală pe care UE o reprezintă - democrația - va trebui să-i asigure sorți de izbândă și să-i refundamenteze echilibrul intern, poziționând din nou Uniunea Europeană pe podiumul economic mondial.

Pentru textul integral al sintezei evenimentului, accesați www.ier.ro, secțiunea Comunicare și Marketing / Arhiva evenimente (http://www.ier.ro/index.php/site/arhiva_evenimente/)

Maria Toader

În ziua de **30 martie 2011** IER organizează

CONFERINȚĂ

Lansare Studii de Strategie și Politici – SPOS 2010

ocazionată de lansarea studiilor realizate în cadrul proiectului IER
Studii de strategie și politici SPOS 2010

² Disponibilă online la adresa http://ec.europa.eu/europe2020/index_en.htm (consultat pe 24 februarie 2011).

³ Întărit de Tratatul de la Lisabona, Titlul I „Dispoziții generale” și Titlul II „Dispoziții privind principiile democratice”.

⁴ Vezi: http://ec.europa.eu/internal_market/smact/index_en.htm (consultat pe 24 februarie 2011).

⁵ Vezi: <http://www.gallup.com/poll/146099/China-Surges-Americans-Views-Top-World-Economy.aspx>

<http://www.independent.co.uk/news/business/news/china-overtakes-japan-as-worlds-second-largest-economic-power-2054412.html>

RJEA – Ediția de primăvară 2011

Citind primul număr din 2011 al RJEA puteți afla dacă guvernarea economică a UE este la un punct de cotitură sau dacă modul în care sistemele de garantare a depozitelor se alătură plaselor de siguranță financiară. Mai mult decât atât, procesul de integrare economică este abordat dintr-o perspectivă holistică, în timp ce dimensiunea socială privind răspândirea internetului în România este analizată ținând cont de legătura dintre utilizatorii de internet și frecvențe. Unul dintre articole se referă la fenomenul de e-incluziune și la implicațiile sale pentru România. Alte subiecte abordate de către cercetători sunt Procesul de la Bologna sau înființarea Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie. În ediția de față puteți citi, de asemenea, recenzia unei cărți despre conflictele etnice internaționale, din perspectivă antropologică.

Daniel Dăianu, profesor de economie la Școala Națională de Studii Politice și Administrative (SNSPA) din București, fost ministru de finanțe al României și fost deputat european, argumentează nevoia reformării structurii guvernantei economice a UE. Articolul său are ca obiect rădăcinile actualei crize și tensiunile din cadrul UEM, în acest context, precum și principalele probleme de politică care decurg din actuala criză financiară. **Dăianu** consideră că provocările reformei din domeniul guvernantei economice a UE trebuie abordate dintr-o perspectivă largă, care să includă: criza sistemului de intermediere financiară; caracterul sub-optimal al UEM; bazele instituționale și politice ale UE (UEM), inclusiv reglementarea și supravegherea piețelor financiare; capacitatea UE de a face față dezechilibrelor globale etc. Autorul subliniază că o reformă a guvernantei economice a UE trebuie să cuprindă normele fiscale și respectarea acestora, dezechilibrele macroeconomice și lacunele competitivității, reglementarea și supravegherea piețelor financiare. În viziunea lui **Dăianu** clivajul tot mai accentuat dintre nord și sud reprezintă o amenințare pentru UEM. Reforma guvernantei UE constituie o miză profundă pentru noile state membre: acestea nu pot evita impactul efectelor externe extinse ale UE, iar funcționarea economiilor lor depinde de regulile Uniunii.

În continuare, putem citi despre sistemele de garantare a depozitelor (DGS), în opinia lui **Eugen Dijmărescu**, în prezent Director al Fondului de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar (FGDB) din România, fostul guvernator adjunct al Băncii Naționale a României și profesor la Universitatea Româno-Americană din București. După autor, sistemele de garantare a depozitelor (DGS) devin mai vizibile în condițiile actuale de pe piețele financiare mondiale. El mai susține că recenta criză a pus DGS într-o lumină nouă, odată ce plafonul de garantare pentru depozitele eligibile a crescut cu scopul de a face ca acumularea de bogăție la nivel mondial și riscul crescut să fie suportate de părghiile operațiunilor bancare. În acest fel resursele acumulate de DGS de la băncile membre, precum și gestionarea corespunzătoare a acestora fac posibilă implicarea lor în acțiuni de preempțiune cu scopul de a evita falimentul prin administrare specială și cumpărarea de active și asumarea de pasive. Aceste atribute noi dau DGS un rol în mecanismul plaselor de siguranță financiară, pe lângă cel de supraveghetori ai pieței.

În articolul său, **Clara Volintiru**, doctorand în științe politice în cadrul Departamentului de Guvernare al London School of Economics evaluează relația dintre guvernarea publică și competitivitatea economică într-o lume globalizată. Autoarea susține că dezvoltarea economică și buna guvernare nu se exclud reciproc și dezvoltă o evaluare a interacțiunii dintre piețele mondiale integrate și actorii economici para-publici, pe de o parte, și state și inițiative publice pentru a rezolva probleme de responsabilitate și de reglementare, pe de altă parte. **Volintiru** susține faptul că statele sunt încă actori puternici pe scena mondială, deși acestea trebuie să fie gata să facă anumite concesii cu forțe la fel de puternice din punct de vedere economic. Potrivit autoarei, există la fel de multe exemple de țări în care abordarea etatistă

excesivă a descurajat dezvoltarea economică, așa cum există țări în care buna guvernare, deși extensivă și intensivă, a încurajat ulterior numai dezvoltarea economică. Astfel, după **Volintiru**, nu gradul de extindere al abordării etatiste este într-o relație de inversă proporționalitate cu cel al dezvoltării economice, ci mai degrabă calitatea guvernării.

Următorul articol se concentrează pe dimensiunea socială a difuzării internetului în România și este rezultatul colaborării dintre **Geomina Țurlea** și **Esteve Sanz Olle**, cercetători în cadrul Institutului pentru Studii Tehnologice Prospective din Sevilla și **Constantin Ciupagea**, fost director al Institutului de Economie Mondială din București, în prezent șef al Unității de evaluare a durabilității a Centrului Comun de Cercetare, Institutul de studii de mediu din Ispira, Italia. Acest articol prezintă cadrul statistic al utilizatorilor ocazionali comparativ cu grupul de utilizatori care accesează internetul periodic și care reprezintă, în prezent, punctul principal al politicii Comisiei Europene și sintetizează și analizează unele constatări. Analiza relevă rolul important pe care diferitele tipuri de utilizatori îl joacă în tranziția de la utilizarea ocazională la cea intensivă și că principalele diferențe statistice semnificative între utilizatorii ocazionali și cei intensivi provin din motivații sociale. Autorii recomandă factorilor de decizie să se concentreze pe fuziunea dintre motivațiile utilitare și cele sociale, considerate ca un vector fenomenal al difuzării internetului, folosind acest mix drept un catalizator care să arunce o punte între diferențele importante dintre utilizare și acces care încă definesc societatea informațională românească.

Viorel Niță, cercetător în cadrul Departamentului pentru competitivitate și inovare al Institutului de Economie Mondială din București și doctorand în economie, argumentează abordarea extinsă privind e-incluziunea și implicațiile sale pentru România. Potrivit autorului, e-incluziunea devine astăzi un obiectiv important de politică publică. Autorul a încercat să răspundă în ce măsură România este pregătită să se ocupe de procesul de e-incluziune. Concluziile sale se referă la faptul că, din cauza unor probleme specifice legate de probleme prioritare cheie ale incluziunii sociale, cum ar fi educația sau structura veniturilor angajaților, o parte relativ mare de cetățeni români nu va fi capabilă să se integreze pe deplin în societatea informațională și să

beneficieze de potențialul de transformare al TIC. Mai mult decât atât, **Niță** afirmă că stadiul relativ incipient în România în ceea ce privește dezvoltarea societății informaționale și problemele sociale grave necesită un răspuns holistic și multidimensional de politici publice. Fără politici publice naționale articulate în mod coerent, procesul de e-incluziune va fi obstrucționat în România.

În opinia **Évei Szolár**, cercetător la Universitatea din Debrecen, în cadrul Centrului pentru Cercetare și Dezvoltare în Învățământul Superior, Procesul de la Bologna reprezintă o inițiativă de reformă cuprinzătoare a sistemelor europene de învățământ superior, cu un sprijin politic fără precedent și totodată un angajament pentru schimbări. Dintr-o perspectivă educațională, Procesul de la Bologna este un răspuns la provocările create de trecerea la învățământul superior de masă și – în unele țări vest-europene – la cel universal. **Szolár** afirmă în continuare că, în prezent, reforma servește drept umbrelă pentru procesele de reformă cuprinzătoare în sistemele naționale de învățământ superior. În țările Europei Centrale și de Est, acest proces nu numai că este strâns legat de transformarea politică generală, dar oferă pentru factorii de decizie politică pentru învățământul superior o oportunitate de a europeaniza sectorul. În opinia autoarei, Procesul de la Bologna aduce modificări sistemice, programatice și de procedură. **Szolár** concluzionează că obiectivele inițiale ale Procesului de la Bologna sunt reinterpretate și suprascrise prin Strategia de la Lisabona și de mai multe obiective ale politicilor naționale privind învățământul superior.

O atenție academică deosebită a fost dedicată analizării motivelor care au declanșat războiul iugoslav, precum și a modalităților de rezolvare a conflictelor. Răspunsurile comunității internaționale la conflict au fost, de asemenea, mult discutate. Reconstrucțiile post-conflict, precum și relațiile dintre statele balcanice cu UE și apoi respectarea criteriilor de aderare la UE au fost de asemenea intens cercetate. Astfel, **Galina Nelaeva**, doctor în științe politice și lector senior de integrare europeană,

legislație comunitară și securitate europeană la Departamentul de Istorie și Științe Politice din cadrul Universității de Stat Tyumen din Federația Rusă, atrage atenția asupra procesului de creare a Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie (TPII), o instituție înființată pentru a judeca persoanele responsabile de crime internaționale comise în timpul conflictului, fapt care în prezent este unul dintre cele mai importante criterii de aderare la UE pentru statele din Balcani. În articolul ei, **Nelaeva** încearcă să arate cum au fost folosite analogiile istorice în procesul de creare a TPII.

Recenzia din acest număr al RJEa este realizată de **Patty Zakaria**, lector și doctorand al Departamentului de Științe Politice de la Universitatea de Stat Wayne. Cartea prezentată explorează conflictele etnice violente din Sri Lanka, cele kurde, cele ruandeze și burundeze, cele bosniace, dar și conflictul din Québec, cu un grad mai mic de violență, printr-o analiză de studiu de caz cuprinzătoare. Autorul este **Jack D. Eller** care și-a intitulat cartea *From Culture, to Ethnicity, to Conflict: An Anthropological Perspective on International Ethnic* [De la cultură, la etnicitate, la conflict: O perspectivă antropologică a etniilor internaționale]. În carte acesta ilustrează cum caracteristicile folosite pentru a defini etnia nu pot fi aplicate cu lejeritate la toate grupurile de vreme ce percepția grupului privind ceea ce cuprinde etnia acestora variază în mod semnificativ. În opinia lui **Zakaria**, cartea lui **Eller** oferă o înțelegere profundă și extinsă asupra etniilor și a conflictelor, susținând că acestea s-au dezvoltat în afara condiției și a circumstanțelor sociale moderne, spre deosebire de dinamica lor primordială.

Pentru textul integral al contribuțiilor, disponibile numai în limba engleză, vă rugăm accesați pagina web a RJEa: www.ier.ro/rjea.

Mădălina Magnusson

actualitate

Cursuri de formare la IER

În 2011, IER continuă seria programelor de formare consacrate la care, ținând cont de interesul cursanților pentru anumite tematici abordate în programele stabilite, se adaugă două programe noi.

Astfel, Serviciul de Cercetare și Formare în Afaceri Europene al IER a introdus în oferta de formare pentru anul 2011 programele: **Expert achiziții publice** (al cărui program pilot se va desfășura în perioada 14 – 18 martie 2011) și **Expert accesare fonduri structurale și de coeziune europene** (ce va avea loc în perioada 4 – 8 aprilie 2011), programe ce se pot achiziționa și la pachet, la un preț special.

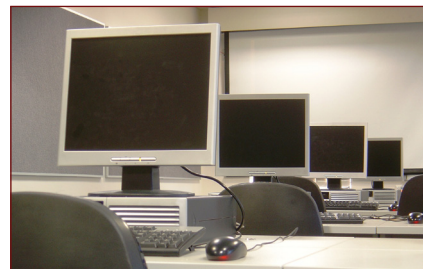
Programul **Expert achiziții publice** urmărește asigurarea unei pregătiri de bază pentru cei implicați în activitatea de achiziții publice, furnizând informații esențiale pentru derularea procedurilor de atribuire. Tematica programului include legislația, cadrul instituțional, procesul achizițiilor publice, planificarea, procedurile de atribuire, modalitățile speciale de atribuire, documentația de atribuire, deschiderea și evaluarea ofertelor, atribuirea contractului de achiziție publică, căile de atac, prezentarea practică a procedurilor de achiziție publică prin mijloace electronice (SEAP¹).

Programul de **Expert accesare fonduri structurale** va identifica oportunitățile de finanțare din fonduri europene nerambursabile, vă va arăta care sunt pașii necesari pentru obținerea unei finanțări nerambursabile și pentru implementarea proiectelor finanțate, vă va îndruma în elaborarea cererii de finanțare în cadrul programelor cu finanțare nerambursabilă. De asemenea, vor fi prezentate exemple de bune practici, cursul având un pronunțat caracter practic.

Ambele programe sunt autorizate potrivit legislației în vigoare (autorizate la nivel național prin Comisia de Autorizare a Furnizorilor de Formare Profesională a Adulților a Municipiului București – CNFPA).

¹ Sistemul Electronic de Achiziții Publice

De asemenea, pe 19 martie va avea loc prima **sesiune de pregătire în limba engleză pentru concursul de angajare în instituțiile europene EPSO² AD 2011**, organizată în cooperare cu Euphorum – Portalul European de Cariere. Începând cu 2005 Euphorum a ajutat peste 1.500 de candidați în procesul de recrutare a personalului din instituțiile europene. Euphorum este un partener al ministerului german de externe și organizează în fiecare an o serie de sesiuni de formare pentru a îmbunătăți abilitățile candidaților la testele EPSO. Sesiunea de formare se adresează tuturor persoanelor (studenți, funcționari publici sau angajați din mediul privat) interesate de participarea la concursul EPSO AD 2011 de angajare în instituțiile europene.

În 2011, Direcția Coordonare Traduceri (DCT) din cadrul IER continuă programul **Formarea de competențe pentru traducerea și revizia de texte juridice** cu 4 noi sesiuni: **21 – 25 martie, 27 iunie – 1 iulie, 4 – 8 iulie, 24 – 28 octombrie.**

În condițiile creșterii pieței de traducere din punctul de vedere atât al cererii, cât și al ofertei, DCT a conceput acest program pentru a veni în întâmpinarea nevoilor de formare și perfecționare a competențelor specifice în domeniul traducerii de texte juridice complexe.

În demersul său, DCT se bazează atât pe experiența de peste zece ani în domeniul traducerilor, al reviziei și al terminologiei, cât și pe rolul de formator pe piața de traduceri, consolidat pe de o parte prin proiectele externalizate de traducere a acquis-ului comunitar, precedate de formarea traducătorilor externi, prin activitatea continuă de formare a stagiariilor și pe de altă parte prin elaborarea unor publicații de referință în domeniul traducerii și al reviziei de texte juridice (*Ghid stilistic de traducere în limba română pentru uzul traducătorilor acquis-ului comunitar, Ghid pentru traducerea în limba română a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, Glosar privind Tratatul de la Lisabona, Glosar juridic etc.*).

Acest program de formare a atras aprecierile cursanților, încă de la prima ediție, prin formatul inedit din punct de vedere logistic: calculator pentru fiecare cursant, instalație de sunet. A fost asigurat astfel caracterul interactiv al programului, cursanților fiindu-le oferită posibilitatea de a utiliza practic informațiile acumulate, tehnicile și instrumentele prezentate în cadrul exercițiilor individuale și de grup.

Formatorii, autorizați CNFPA și cu o experiență vastă în domeniile modulelor susținute, folosesc o gamă de metode cu un caracter practic și interactiv pregnant (exerciții, jocuri de rol, discuții) menite a facilita transferul de informații și abilități. Acestea privesc tehnica de traducere și revizie (cu ajutorul instrumentelor de traducere asistată de calculator - numite și instrumente CAT³), cunoștințe de drept și terminologie juridică (în special privind dreptul Uniunii Europene și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului), tehnici de cercetare terminologică și documentare specifice domeniului, dar și aspecte de organizare și dezvoltare a activității de traducere, toate acestea formând un ansamblu indispensabil realizării și furnizării unor traduceri juridice de calitate.

Primele trei ediții ale acestui program, desfășurate în 2010, s-au bucurat de un deosebit succes, reflectat atât în viteza cu care au fost ocupate locurile și în numărul de persoane interesate să participe la sesiuni viitoare, dar și în evaluările cursanților asupra programului și a prestației formatorilor. Participanții au apreciat modul de organizare, structura și conținutul programului, logistica, metodele utilizate, interactivitatea, profesionalismul formatorilor.

Pe baza experienței acumulate și a feedback-ului primit din partea cursanților s-a decis extinderea structurii programului la 5 zile (30 de ore de pregătire), ceea ce a permis atât includerea unor teme noi, cât și aprofundarea celor deja existente.

Detalii despre cursurile de mai sus, dar și despre celelalte sesiuni de formare, la: http://www.ier.ro/index.php/site/programe_in_curs/.

Vă așteptăm!

Alice Olaru
Diana Popa

IER lansează un nou proiect – Ghidul politicilor Uniunii europene

IER a inițiat la sfârșitul anului 2010 un proiect pilot de cercetare cu titlul *Ghidul politicilor Uniunii Europene* cu scopul de a populariza printr-o analiză sintetică și obiectivă politicile europene. În acest scop, IER a selectat cinci asemenea politici ce vor fi abordate în cadrul proiectului: politica monetară în cadrul zonei euro, politica comercială comună, politica de coeziune economică, socială și politică, politica de mediu și politica de ajutor umanitar și dezvoltare. Proiectul pilot va fi finalizat prin publicarea rezultatelor cercetării sub egida IER.

Echipa extinsă a proiectului are în total un număr de 23 de cercetători juniori, repartizați în mod echilibrat pe cele trei cicluri de studii universitare: licență, masterat și doctorat. Majoritatea sunt studenți ai Academiei de Studii Economice și ai Universității București, stagiari la Institutul European din România.

Coordonatorii proiectului sunt Clara Volintiru, doctorandă a *London School of Economics* și Cosmin Laza, masterand al

² European Personnel Selection Office

³ Computer Assisted Translation

Universității din Uppsala. Fiecare grup de lucru va cerceta o singură politică, demersul fiind organizat pe șase niveluri: momente cheie în dezvoltarea și elaborarea respectivei politici,

baza legală, actorii instituționali responsabili, instrumentele utilizate, aspectele problematice, tendințele și provocările întâlnite până acum și va finaliza un studiu de caz privind România.

Elaborarea Ghidului presupune, pe lângă o serie de întâlniri ale grupurilor de lucru, un proces amplu de cercetare, atât individuală cât și în echipe, fiind un bun prilej pentru studenți de a-și dezvolta capacitatea de analiză și sinteză. Totodată, aceștia au posibilitatea de a înțelege în profunzime principalele politici europene, dar și de a-și îmbunătăți tehnicile de lucru în echipă. De asemenea, este încurajată comunicarea on-line între membrii echipei pentru ca tinerii cercetători să se acomodeze cu un mod de lucru eficient și competitiv.

Proiectul se va desfășura între lunile decembrie 2010 și mai 2011.

Anca Mihalache
Mihai Sebe

analiză | opinie

Studii istorice cu privire la construcția europeană: perspective asupra României interbelice

Asistăm în ultimele decenii la o evoluție accelerată, atât din punct de vedere cantitativ cât și calitativ, în domeniul studiilor istorice dedicate construcției europene. Avem de-a face cu o literatură de specialitate variată care realizează o imagine integratoare a curentelor de gândire dedicate realizării unei suprastructuri europene.

Această evoluție ne pune așadar în fața unei întrebări: de ce ar trebui să acordăm o importanță sporită studiilor istorice dedicate construcției europene? **Istoria ar trebui studiată fiindcă este esențială pentru indivizi și societate.** Ne ajută să înțelegem oamenii și societățile, constituindu-se într-un depozit de informații cu privire la maniera în care oamenii și societățile se comportau în trecut.

Studiile istorice cu privire la construcția europeană ne ajută să înțelegem schimbarea și cum a ajuns să existe Uniunea Europeană de astăzi. Trecutul produce prezentul și de asemenea viitorul. Atunci când încercăm să aflăm de ce s-a întâmplat ceva anume – de exemplu, cum au apărut necesitatea liberei circulații sau proiectele unei monede comune – trebuie să căutăm cauzele și factorii care l-au generat.

Doar studiind istoria putem afla cum s-au schimbat lucrurile, putem înțelege factorii care au cauzat schimbarea și doar prin istorie putem înțelege ce elemente ale unei instituții sau ale unei societăți au persistat în ciuda schimbării. Urmărind evoluția ideii europene, atât pe plan național cât și european, vom stabili fundamente pentru stabilirea identității noastre, pentru formarea ca buni cetățeni.

Pe plan european merită menționate două contribuții remarcabile: Kevin Wilson și Jan van der Dussen, *The History of the Idea of Europe* (1995), respectiv Anthony Pagden,

The Idea of Europe from Antiquity to the European Union (2002). Autorii au realizat o prezentare aproape exhaustivă a istoriei construcției europene, privită din perspectivă istorică și ideatică. Din păcate aceste lucrări sunt relativ deficitare în prezentarea evoluției ideilor referitoare la construcția europeană din perspectiva central și est-europeană, în special din perspectiva românească.

Întrucât în România interbelică problema raportării la Europa și la evoluția ideii unității europene nu a fost studiată de o manieră continuă și atentă, istoriografia românească are cu această ocazie un domeniu vast de explorat, domeniu care poate oferi numeroase satisfacții de ordin academic. Având de completat, pe harta ideilor politice europene, o zonă marcată până acum ca *terra incognita*, din cauza unor motive de ordin obiectiv și subiectiv, experții români pot și trebuie să avanseze cercetările cu privire la percepțiile românești și cu privire la construcția europeană.

Literatura de specialitate din România numără o serie de apariții interesante, care reușesc să aducă lumină în acest domeniu. Importantă prin subiectul abordat și prin realizarea ei relativ timpurie este lucrarea Elizei Campus, *Ideea federală în perioada interbelică* (1993), care prezintă de o manieră sintetică evoluția ideii federale, semnalând o serie de documente diplomatice românești. Subiectul este continuat și dezvoltat de Gheorghe Sbârnă în *România și proiectele federale europene interbelice* (2002), lucrare care prezintă în anexă documente relevante pentru subiectul abordat. Simion Costea, *România și Proiectul Briand de Uniune Europeană* (2004) dedică o monografie importantă Memorandumului elaborat de Aristide Briand* și impactului avut asupra societății românești. Pentru perioada abordată, este de menționat studiul de pionierat *O istorie românească a ideii de "Europa"*. Bătrânul

* Vezi: <http://icp.ge.ch/po/cliotexte/annees-20-30-crisis-totalitarisme/europe.union.1930.html>

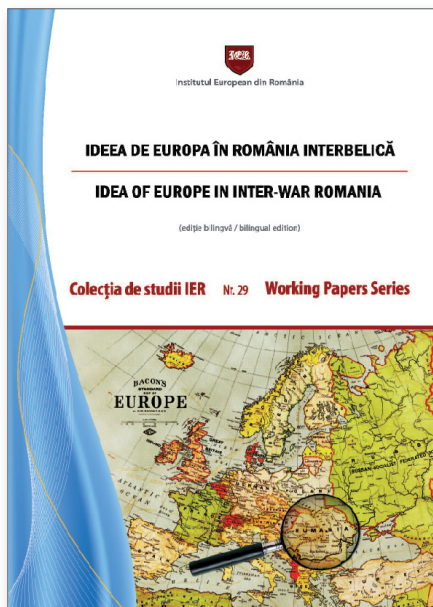
continent în viziunea cronicarilor secolelor XVII - XIX publicat de Laurențiu Vlad în volumul *România și integrarea europeană* (2005), coordonat de Ana Maria Dobre și Ramona Coman.

Pentru a supune atenției publicului larg elemente legate de istoria construcției europene, astfel contribuind la dezvoltarea spiritului și valorilor europene, IER a început să publice o serie de lucrări menite să acopere această lipsă percepută în domeniul studiilor istorice referitoare la construcția europeană, dintr-o perspectivă românească.

În această categorie se încadrează cea mai recentă lucrare bilingvă apărută în colecția *Working Paper Series, Istoria ideii de Europa în România interbelică*.

*History of the Idea of Europe in Inter-war Romania***. Lucrarea se situează pe linia studiilor și a dezbaterilor contemporane care tratează viața intelectuală și politică din România Mare în contextul mai larg al istoriei europene a ideilor. Este tratată tema istoriei ideilor politice, așa cum erau reflectate în România interbelică, mai precis, este vorba despre istoria ideii europene, a creării unei Europe unite, pe baze federale sau confederale. Am încercat realizarea unei prezentări sintetice a curentelor și a evoluțiilor intelectuale românești, prezentarea unei istorii a acestei idei în mediile politice și intelectuale interbelice. Lucrarea își propune să conecteze și să coreleze această idee cu celelalte evoluții din România interbelică și din Europa acelor timpuri.

Noutatea cercetării întreprinse constă în analiza documentației istorice existente (articole de presă, prelegeri universitare,

documente rezultate în urma conferințelor). Această metodă de analiză permite reconstituirea cronologică și filiația ideilor europene în conștiința politică și socială interbelică. Analiza ține seama de contextul politic instabil. Aceste articole, conferințe și alte publicații reflectă premisele intelectuale și ideologice ale gândirii elitei interbelice românești, precum și soluțiile politice propuse pentru „problema europeană”.

Concepția românească asupra Europei unite se remarcă prin importanța deosebită acordată aspectului politic - statele europene trebuie să fie unite, egale și să aibă frontierele garantate. Avem de-a face cu o evoluție calitativă, de la ideea unor asociații regionale, la ideea unei Europe unite bazate pe propunerea lui Aristide Briand. Spre sfârșitul deceniului al treilea și mijlocul deceniului al patrulea accentul se pune pe ideea unei Comunități Economice Europene, bazate în parte pe ideile germane avansate în timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

Elitele românești interbelice se vor dovedi sensibile la evoluțiile pe plan european referitoare la unitatea Europei. Analizele acestor propuneri sunt atente, de cele mai multe ori pe un ton critic, motivat cel mai adesea de dorința de a elimina eventuale slăbiciuni și puncte nevralgice care ar fi putut afecta construcția europeană. Pe fondul schimbărilor profunde în structura internă a societății românești, o societate marcată de speranțe dar și de tenebre, ideea europeană a găsit un teren fertil dezbaterilor. Dezbaterile europene se va sfârși însă abrupt în România odată cu instaurarea regimului comunist începând cu perioada 1945 - 1947.

Mihai Sebe

recenzie

IMPACTUL TRATATULUI DE LA LISABONA ASUPRA POLITICII EXTERNE A UE

Un nou raport CEPS:

Modernizarea rolului UE de actor mondial – instituții, legislație și restructurarea diplomației europene¹

Se știe că politica externă a UE este dirijată de un imperativ strategic principal, acela de a contribui la imaginea de actor mondial a Uniunii Europene. Competențele partajate în acest domeniu sunt obiectul modificărilor aduse prin Tratatul de la Lisabona: articolul 21 din TUE² enumeră obiectivele Uniunii în politica externă, iar articolul 24 din TUE precizează rolul Uniunii și al statelor membre.

Într-un context internațional în continuă schimbare, în care puterea crescândă a țărilor din Asia și BRIC (Brazilia, Rusia, India, China) constituie o provocare reală, redefinirea rolului Uniunii Europene în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona este o temă privilegiată de reflecție. Studii și dezbateri sunt astfel inițiate și la Institutul European din România, membru al EPIN (European Policy Institutes Network), parte din rețelele de think-tankuri și institute de politici europene conduse de CEPS (Centre for European Policy Studies). CEPS – creat la Bruxelles în 1983 – este un think tank și un forum cunoscut de

** Lucrarea este disponibilă online la adresa http://www.ier.ro/documente/working_papers/WP_29_website_.pdf
Autor: Mihai Sebe, coordonator de proiect în cadrul Direcției Afaceri Europene a IER, mihai.sebe@ier.ro

¹ *Upgrading the EU's Role as Global Actor - Institutions, Law and the Restructuring of European Diplomacy*, de Michael Emerson, Piotr Maciej Kaczyński, Rosa Balfour, Tim Corthaut, Jan Wouters și Thomas Renard, Centre for European Policy Studies (CEPS), 2011, 152 p. Versiunea integrală poate fi consultată la www.ceps.eu. De asemenea, poate fi consultată o prezentare extrem de succintă, articulată în jurul celor trei chestiuni instituționale dezbătute în raport (clarificarea competențelor partajate; statutul UE în organizațiile multilaterale; restructurarea diplomației europene): <http://www.ceps.eu/system/files/book/2011/01/ME%20et%20al%20EU%20as%20Global%20Actor.pdf>

² Tratatul privind Uniunea Europeană.

dezbateri pe teme europene care își propune, printre altele, să ofere soluții la problemele cu care se confruntă Uniunea Europeană.

Semnalăm acum raportul publicat de CEPS la sfârșitul lunii ianuarie 2011, în care autorii cercetează în detaliu aspectele instituționale implicate în realizarea rolului de actor mondial al UE pentru deceniile viitoare. Raportul este rezultatul eforturilor unui grup de analiști ai politicilor europene, care provin din mai multe instituții din Bruxelles și Leuven (Belgia). După prefața autorilor, urmează șase capitole, un glosar (de fapt, o listă a siglelor) și numeroase anexe (A - P). Textul cuprinde inserturi și tabele, iar referințele bibliografice sunt date numai în notele de subsol.

Finețea analizei, documentarea și structurarea rezultatelor în raport recomandă această lucrare în bibliografia de specialitate, atât pentru experți și decidenți, cât și pentru studenți sau pentru publicul atras de astfel de teme.

Raportul a fost precedat, în iulie 2010, de o notă asupra competențelor UE post-Lisabona³. Autorii pun față în față afirmațiile oficiale din documente și expuneri cu conversațiile (informale) din mediul diplomatic, pentru a sublinia slăbiciunile politicii externe a UE. Rezultă astfel două fețe dramatice ale fenomenului sau o dublă dramă, cum spun autorii: nevoia de restructurare pentru a da un răspuns schimbărilor și provocărilor din relațiile internaționale și problema bugetară, nevoia de a restrânge cheltuielile financiare.

Autorii consideră că intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona este o ocazie excelentă pentru a revizui un peisaj complex în care UE se poziționează ca actor mondial: organizațiile multilaterale, acordurile internaționale și diplomația la nivel înalt. Structura extrem de transparentă a raportului permite consultarea sa ca întreg, dar și pe secțiuni, iar comentariile autorilor clarifică aspecte de profunzime ale temei.

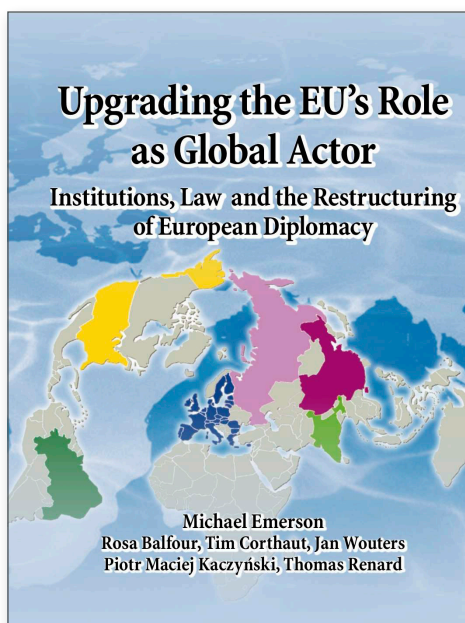
De asemenea, autorii atrag atenția asupra faptului că UE este semnatară a 249 de tratate multilaterale și a 649 de tratate bilaterale, că aceste relații s-au dezvoltat în mod dispersat, ceea ce ridică probleme de diferite tipuri. De aceea, în mod semnificativ, aproape jumătate din raport este dedicată acestor relații (vezi capitolul 6⁴, despre *status quo* și perspective, cu o privire selectivă asupra organizațiilor internaționale, a convențiilor, a acordurilor și a întâlnirilor la cel mai înalt nivel). Problematika este grupată în trei secțiuni⁵, în funcție de anvergura organizațiilor (mondiale, europene și euro-atlantice) și de gradul lor de instituționalizare.

Natura aplicată a raportului este evidentă în semnalarea unor inconsecvențe, de exemplu:

- există organizații și convenții în care, în virtutea competențelor partajate, atât UE cât și statele membre dețin statut de membru, ceea ce complică procedurile de participare la conferințe și de votare (cine ia cuvântul, dacă votul UE este echivalentul unui vot sau al 27 de voturi, dacă statele membre pot vota etc.) și permite indisciplinarea statelor membre în respectarea regulilor (p.44);
- în Consiliul de Securitate al ONU, în ultima formulă cu 15 membri adoptată în 1963, Franța și Regatul Unit sunt membri permanenți, în vreme de UE se bucură de numai trei locuri nepermanente (p.68);

- Uniunea este observator la Consiliul Europei (CoE), dar statele membre ale Uniunii sunt membre ale CoE; de aceea, este nevoie ca UE să devină membru al CoE, cu atât mai mult cu cât prin Tratatul de la Lisabona UE a aderat la Convenția pentru Drepturile Omului (p.98);
- limite sau lacune în prevederile Tratatului de la Lisabona referitoare, de exemplu, la modul în care UE ar trebui reprezentată la întrunirile G7/8/20 (p.106 - 107).

Autorii subliniază că asemenea probleme merită o investigație atentă pentru a stabili în ce mod procedurile pot fi îmbunătățite. Așa după cum se precizează în prefață, prezenta contribuție reprezintă o viziune independentă despre cum poate fi pus în practică și respectat în mod dinamic Tratatul de la Lisabona, o referință pentru actualele dezvoltări în domeniul politicii externe a UE.

De-a lungul întregului raport, comentariile critice (paragrafe cu caractere cursive) semnalează dezvoltări pozitive, sugestii pentru modernizarea rolului UE în organizațiile internaționale, dar și inconsecvențe, situații confuze, puncte vulnerabile, iar în anumite cazuri soluții pe care autorii le întrevăd la situațiile semnalate. Unele dintre acestea vizează, dincolo de cadrul UE, reformarea altor organizații (de exemplu, uriașa provocare de a reforma Consiliul de Securitate al ONU, p.70).

Gândit și scris critic, sintetic, direct, raportul este pentru cititor prilejul unui exercițiu stimulant intelectual, dar și un model de stil.

Cartea poate fi consultată sau achiziționată de pe site-ul CEPS: <http://www.ceps.eu/book/upgrading-eus-role-global-actor-institutions-law-and-restructuring-european-diplomacy>

Mariana Bara

³ Looking afresh at the external representation of the EU in the international arena, post-Lisbon, de Michael Emerson și Piotr Maciej Kaczyński (CEPS), 2011, 5 p., www.ceps.eu

⁴ Status Quo & Perspectives for Selected International Organisations, Conventions, Agreements & Summits, p.65 - 114.

⁵ 6.1 Global multilateral organisations and conventions, 6.2 European and Euro-Atlantic multilateral organizations și 6.3 Semi-institutionalised summitry and diplomacy.

Strategia Dunării: un simbol al Europei Centrale¹

Comisarul pentru politică regională, Johannes Hahn, împreună cu ministrul maghiar al afacerilor externe, Janos Martonyi, au anunțat la Budapesta, pe 3 februarie 2011, că țările participante la Strategia UE pentru regiunea Dunării au convenit asupra coordonării domeniilor prioritare de acțiune.

Regiunea Dunării cuprinde părți din 8 state membre ale UE (Germania, Austria, Ungaria, Republica Cehă, Slovacia, Slovenia, Bulgaria și România) și din 6 state din afara UE (Croația, Serbia, Bosnia și Herțegovina, Muntenegru, Ucraina și Moldova). Provocările comune cu care se confruntă statele din regiunea Dunării sunt amenințările la adresa mediului, potențialul de pescuit nevalorificat, legăturile insuficiente în domeniul energiei, dezvoltare socio-economică inegală, sisteme necoordonate în domeniul educației, cercetării și inovării, deficiențe în ceea ce privește siguranța și securitatea.

În decembrie 2010, în urma succesului înregistrat de Strategia pentru regiunea Mării Baltice, Comisia Europeană a propus o Strategie pentru regiunea Dunării, creând un cadru „macroregional” pentru cooperarea și coordonarea proactive. Fără a crea noi acte normative sau instituții, strategia are ca obiectiv consolidarea legăturilor și îmbunătățirea utilizării mecanismelor și fondurilor existente. Cele 11 domenii prioritare identificate de UE urmăresc acțiuni concrete pentru cei patru piloni ai strategiei, scopuri cu termene precise și obiective generale ale Strategiei Europa 2020.

După cum a subliniat Comisarul Hahn, pentru a putea adopta acțiuni urgente în vederea revitalizării regiunii și a explorării întregului său potențial economic, este necesară o cooperare extinsă între statele implicate. Este astfel deosebit de util ca fiecare stat membru implicat în strategie să își asume responsabilitatea pentru cel puțin un domeniu de acțiune astfel încât să existe două țări care să acționeze în direcția atingerii fiecărui obiectiv, statele din afara UE jucând un rol la fel de activ. Prin intermediul unei abordări cu un caracter regional pregnant, coordonatorii domeniilor prioritare urmează în cel mai scurt timp să stabilească de comun acord și să nuanțeze scopurile, în funcție de problemele locale.

Odată cu desemnarea coordonatorilor, se preconizează că strategia, care a devenit un obiectiv primordial pentru președinția ungară, va fi aprobată până la sesiunea din iunie 2011 a Consiliului European astfel încât punerea sa în aplicare să poată începe odată cu preluarea președinției de către Polonia.

Alexandra Ivanov

Coordonarea domeniilor prioritare²

Domeniu prioritar	Țări
1) Îmbunătățirea mobilității și a intermodalității ³	Căi navigabile interioare Austria, România Căi feroviare, rutiere și aeriene Slovenia, Serbia (Țara care și-a exprimat interesul: Ucraina)
2) Încurajarea energiilor durabile	Ungaria, Republica Cehă
3) Promovarea culturii și a turismului, a contactelor directe între oameni	Bulgaria, România
4) Restaurarea și întreținerea calității apelor	Ungaria, Slovacia
5) Gestionarea riscurilor de mediu	Ungaria, România
6) Conservarea biodiversității, a peisajelor și a calității aerului și a solurilor	Germania (Bavaria), Croația
7) Dezvoltarea unei societăți bazate pe cunoaștere (cercetare, educație și TIC)	Slovacia, Serbia
8) Sprijinirea competitivității întreprinderilor	Germania (Baden-Württemberg), Croația
9) Investirea în oameni și în competențe	Austria, Moldova
10) Îmbunătățirea capacității și a cooperării instituționale	Austria (Viena), Slovenia
11) Cooperarea în domeniul securității și al combaterii crimei organizate	Germania, Bulgaria

Bosnia și Herțegovina și Muntenegru se pot de asemenea implica în funcție de necesități.

¹ <http://www.eu2011.hu/news/danube-strategy-symbol-central-europe>

² Sursa: <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/11/124&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

³ Pentru acest domeniu prioritar este necesară o coordonare generală.

Concluziile Consiliului European din 4 februarie 2011

Întrunirea Consiliului European din 4 februarie 2011 s-a concentrat în mod preponderent asupra a două teme - energia și inovația - sectoare cheie pentru dezvoltarea și prosperitatea Uniunii Europene. Consiliul a agreeat o serie de acțiuni prioritare a căror implementare va contribui la încurajarea creșterii economice și la crearea de locuri de muncă, ca și la promovarea competitivității Uniunii Europene.

La capitolul energie Consiliul a pus accent pe siguranță și sustenabilitate, evidențiind necesitatea unei piețe interne integrate, funcționale și interconectate. În acest scop, statele membre trebuie să pună în aplicare legislația rapid și corect, în concordanță deplină cu termenele limită stabilite.

Atenția Consiliului s-a îndreptat către consumatori, în special către cei vulnerabili, subliniindu-se necesitatea eforturilor de a moderniza și extinde infrastructura energetică a UE, prin găsirea rutelor alternative de aprovizionare și tranzit, astfel încât niciun stat membru să nu se afle în afara rețelelor de gaz și electricitate după anul 2015.

Printre soluțiile propuse se numără o mai bună coordonare între statele membre, dezvoltarea unui parteneriat transparent și de încredere cu Rusia și cooperarea cu state terțe pentru a contracara volatilitatea prețurilor. Majoritatea costurilor de finanțare a infrastructurii urmează a fi susținute de piață, prin intermediul tarifelor.

În privința inovației, este susținută investiția în educație și cercetare ca principal punct de sprijin în crearea și îmbunătățirea calității locurilor de muncă. Consiliul a invitat Comisia Europeană să găsească un indicator unic și integrat care să permită o mai bună monitorizare a progresului în aceste domenii. Totodată, sunt încurajate investițiile private în produse și servicii de cercetare, accentuându-se necesitatea creării unei piețe unice digitale până în 2015.

Consiliul a revizuit și situația economică existentă, concluzionând că, deși persistă încă importante provocări, perspectiva generală se îmbunătățește. În acest sens a chemat autoritățile relevante să inițieze *teste de stres* asupra statelor membre pentru a asigura existența unor planuri concrete în concordanță cu regulile Uniunii Europene. Este accentuată și necesitatea implementării Semestrului european.

Consiliul European susține continuarea implementării programelor de ajutor existente în Grecia și Irlanda. În același timp, Consiliul s-a pronunțat cu privire la necesitatea de a respecta acordurile de pace existente în regiunea mediteraneeană și de a progresa în procesul de pace din Orientul Mijlociu. Consiliul a condamnat violențele din Egipt și a făcut apel la autorități, pentru a întâmpina aspirațiile poporului egiptean cu reforme și nu cu acțiuni represive.

Anca Mihalache
Agnes Nicolescu

publicație

Europe's World¹

În baza acordului de parteneriat din anul 2005, IER semnaleză² apariția numărului de primăvară 2011 al acestei prestigioase publicații de limbă engleză³ care conține studii, rapoarte și opinii oferite de o comunitate tot mai mare de think-tankuri, cercetători și formatori de opinie ai lumii contemporane. Pe lângă obișnuitele scrisori către editor și comentarii, secțiunea cea mai bine reprezentată (unsprezece articole) este cea despre Europa. De asemenea, sunt propuse celor 100.000 de cititori din întreaga lume numeroase contribuții despre contextul internațional și lumea arabă.

Dinamica dezbaterii este dată de posibilitatea celor interesați de a discuta online și de a citi în același număr articole și reacții argumentate la acestea.

La articolul din secțiunea *Securitate și apărare* semnat de către **Geoff Hoon** (fost ministru al economiei, fost secretar de stat al apărării, UK) răspunde cu un comentariu pozitiv⁵ **Jean-François Bureau** (secretar general adjunct al NATO în perioada 2007 -2010, controlor general în ministerul apărării, Franța), care subliniază că tratatul de la Lancaster House semnat în noiembrie 2010 a fost salutat de summitul NATO de la Lisabona și că reprezintă o formă de cooperare militară întărită.

China văzută prin prisma schimbării majore în balanța de putere geopolitică, de mare interes pentru actualitate și totodată o

¹ http://www.europesworld.org/NewEnglish/Home_old/ArticleIssue/tabid/183/IssueID/233/language/en-US/Default.aspx

² <http://www.ier.ro/index.php/site/>

³ Versiunea franceză, *Vu d'Europe*, este temporar inoperantă, <http://www.europesworld.org/NewFrancais/Accueil/tabid/814/Default.aspx?language=en-US>

⁴ *Why their EU and NATO partners may look askance at the Franco-British defence pact* [De ce partenerii lor din UE și NATO ar putea privi chiorâș la pactul de apărare franco-britanic].

⁵ *If so, they would be wrong. It holds promise for all Europeans* [Dacă ar face-o, ar greși. Pactul este o promisiune pentru toți europenii].

chestiune de politică internațională⁶ este tema analizată de către **Heizo Takenaka** (fost ministru al economiei, Japonia), căci noua putere ar putea duce la confruntări cu SUA. Autorul identifică trei transformări importante care au avut loc în China și care au implicații geopolitice pentru întreaga lume: a) creșterea constantă de tip industrial (volum de muncă, intrări de capital, consum de energie); b) aprecierea monedei naționale (Yuan) într-un ritm progresiv; c) efectele predictibile ale politicii demografice odată ce actuala tendință de creștere economică va intra în declin. Autorul consideră că tensiunile dintre SUA și China pe probleme de comerț și industrie ar putea fi mediate de Uniunea Europeană pe plan global, și de Japonia pe plan regional.

Euro, bugetul UE, zona euro, governanța economică sunt temele articolelor din secțiunea *Europa*. Aici, **Krzysztof Rybinski** (Rector al Universității de Economie și Știința Calculatoarelor din Varșovia, fost viceguvernator al Băncii Naționale a Poloniei) atrage atenția publicului asupra crizei monedei unice cu avertizarea: În doar câteva decenii renminbi⁷ chinezesc și dolarul SUA ar putea fi singurele două monede de rezervă⁸.

Colecția tipărită integrală (17 numere) a **Europe's World** poate fi consultată la Centrul de Documentare al IER.

Mariana Bara

⁶ Europe's vital role will be to defuse U.S. - China tensions [Rolul vital al Europei va fi să dezamorseze tensiunile SUA - China].

⁷ Numele oficial al monedei chinezești. Yuan este denumirea unei unități a monedei naționale. Pentru explicații, vezi **Why China's currency has two names**, <http://www.bbc.co.uk/news/10413076>

⁸ Europe's last chance to save the euro [Ultima șansă a Europei de a salva moneda euro].

promo

Te interesează concursul EPSO AD 2011?

Vrei o carieră
în instituțiile europene?

Institutul European din România
în cooperare cu **euphorum**,
Portalul European de Cariere,
organizează sesiuni de pregătire
în limba engleză pentru
concursul de angajare
în instituțiile europene.

Care este scopul sesiunilor de pregătire?

- familiarizarea cu metodele de testare
- introducerea în faza de pre-selecție
- testări raționament verbal, numeric, abstract și situațional

Avantaje:

- acces timp de 9 luni de zile la bază de date cu 1600 întrebări legate de testele EPSO
- trainer german cu experiență
- limba de desfășurare: engleza

Când?

19 martie
09 aprilie

Unde?

sediul IER – bdul Regina Elisabeta nr. 7 – 9,
sector 3, București, sala conferințe, etaj IV

Tarif: 369 lei/participant/sesiune

Pentru mai multe detalii accesați www.ier.ro

Redactor-șef: Mădălina Magnusson
Redactori: Mariana Bara, Agnes Nicolescu, Alice Olaru,
Diana Popa, Mihai Sebe
Grafică & DTP: Monica Dumitrescu
Versiunea în limba engleză: Loredana Licuța, Vlad Mihai,
Diana Popa

* Textele publicate în acest Newsletter exprimă opinia autorilor și nu reprezintă poziția oficială a Institutului European din România.

ISSN 2065 - 457X

Pentru a primi viitoarele numere ale Newsletterului IER, vă puteți abona accesând următorul link: www.ier.ro.

Institutul European din România
Bld. Regina Elisabeta nr. 7-9, RO - 030016, București, România
Tel: (+4021) 314 26 96 / 133 / Fax: (+4021) 314 26 66
Contact: newsletter@ier.ro
Web: www.ier.ro